

# Inleiding

Wat fijn dat je dit boekje leest!  
Dit zal zeker je fantasie prikkelen!

## Hoe? Zo!

*“Hoeveel gitaren en andere snaarinstrumenten hebben we eigenlijk?”*  
vroegen Mario (in 2007 de oprichter van geluidsstudio StudiOjo in Wateringen) en zijn zoon Levy zich op een dag af. Dat bleken er meer dan dertig te zijn. Al die instrumenten waren destijds eigendom van Mario en Levy.

Beiden muzikant en gitarist, en allebei met een nogal levendige fantasie, bedachten zij dat het leuk zou zijn om die instrumenten zichzelf te laten presenteren in een soort wedstrijd met als doel te bepalen welke ‘De Beste’ is.

Levy maakte daarom van elk instrument een foto, Mario zorgde ervoor dat elk instrument daarbij ‘zelf’ een verhaaltje schreef.

Snaarinstrumenten klinken namelijk niet alleen door hun snaren maar ook op heel andere manieren! Je krijgt hier een inkijkje in hun karakters, hun humor en hun gevoel voor eigenwaarde, en soms in hun geschiedenis. Elk instrument presenteerde zich zo op zijn eigen manier. Soms in komische verhaaltjes, soms slechts in zakelijk beschrijvende. Sommige van hun verhaaltjes zijn erg

aangrijpend. Of zelfs diep triest. Zo wordt bijvoorbeeld ook heftige eenzaamheid beschreven. En is er zelfs een gitaar die vertelt dat hij gemarteld werd! Andere verhaaltjes zijn vooral stuitend zelfoverschattend en opschepperig te noemen. Of juist alleen maar emotioneel informatief. En soms schrijven zij ook over het slechte onderhoud waar zij onder lijden ...

Uit een aantal verhaaltjes blijkt ook een uiterst negatieve kijk op concurrerende deelnemers. Hoon en jaloezie voeren daarbij regelmatig de boventoon. Niet altijd even vriendelijk dus. Wie had ooit kunnen bedenken hier dergelijke emoties aan te treffen?

Eén grote overeenkomst is er wel: ze willen eigenlijk allemaal de beste zijn, winnen! Misschien wel net zoals alle gitaar-‘baasjes’? Oordeel zelf! (*Maar... geloof niet alles dat je in dit boekje leest!*).

Welk snaarinstrument gaat deze wedstrijd winnen, welke is ‘De Beste’?

De wedstrijdleiding wenst u veel leesplezier!

***Let the game begin!***

Lieve wedstrijdleiding, jury of anderen of zo,

IK doe ook mee aan deze exhibitionistische ZELFverheerlijkende narcistische GS-vertoning! Ja, ja, lekker hoor, al die belangstelling die IK hierdoor voor MIJ krijg!

Even verder over mijZELF, over MIJ dus. IK ben heel erg lekker te bespelen, IK klink heel goed, IK heb een goede aktie en een prima menatuur.

IK ben erg mooi van kleur qua body/top, en verder ben IK natuurlijk ook heel mooi. Ook ben IK heel fijn om vast te houden (alleen IK dus, en geen anderen).

Omdat dit over MIJ gaat, en eigenlijk alleen over MIJ dus, vertel ik hier verder niet over wie MIJ wanneer waar en hoe gemaakt heeft. MIJN type is ook van MIJ, dus dat vertel IK ook niet. Dat zou allemaal maar afleiden van MIJ, toch?

IK ben *deelnemer*, hoewel er natuurlijk maar één van MIJ bestaat, en IK natuurlijk de enige echte IK ben.

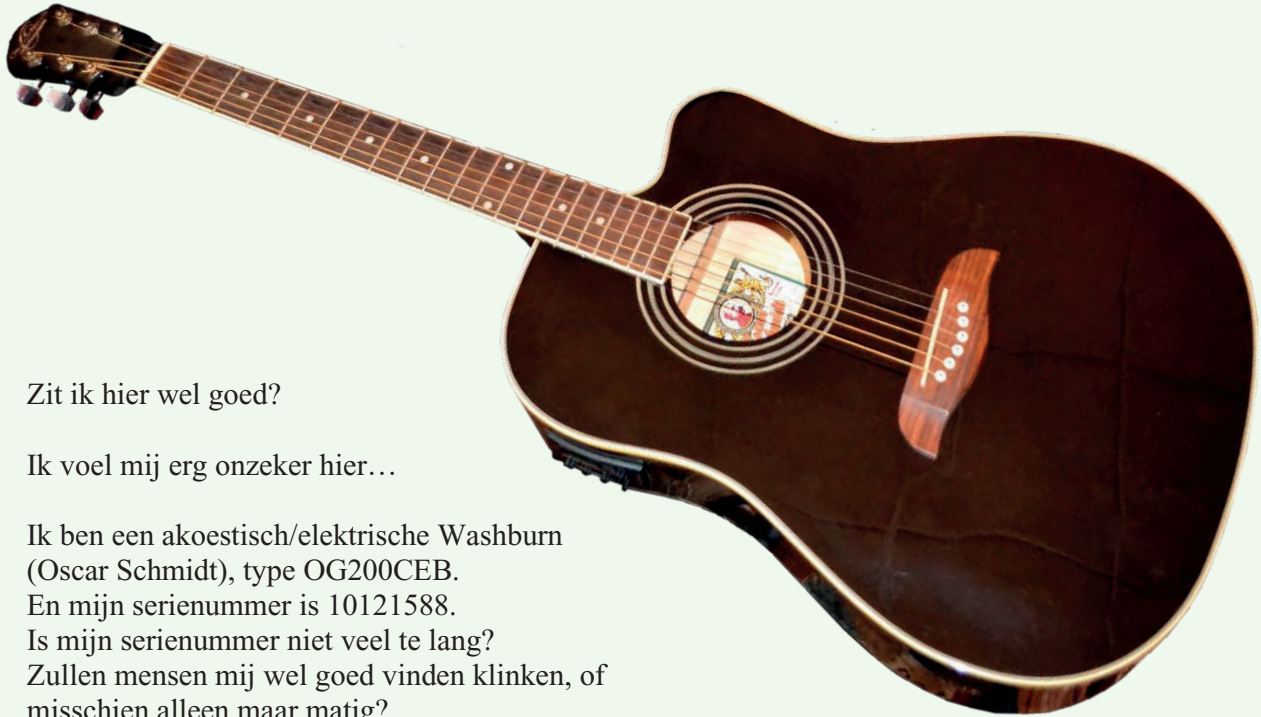
Om aan deze wedstrijd mee te mogen doen werd IK – tegen MIJN zin! – verplicht om MIJN merk hier te vermelden. Dat vond IK echt te gek voor woorden! Nou ja, alleen omdat het moet: IK ben een Tanglewood elektrische gitaar.

Ik vind het erg onverstandig dat andere deelnemers hier vaak zelfs hun geboortejaren, types en serienummers vermelden. Je weet toch nooit wat daarmee gaat gebeuren? En de wedstrijdleiding geeft niet eens informatie over privacy!

Hoe zit het hier eigenlijk met de AVG?

*De beste groetjes  
van MIJ.*





Zit ik hier wel goed?

Ik voel mij erg onzeker hier...

Ik ben een akoestisch/elektrische Washburn (Oscar Schmidt), type OG200CEB.

En mijn serienummer is 10121588.

Is mijn serienummer niet veel te lang?

Zullen mensen mij wel goed vinden klinken, of misschien alleen maar matig?

Of vinden ze mij misschien veel te zwart?

Ik zag allerlei andere zwarte gitaren hier voorbij komen die vast mooier gevonden zullen worden dan ik.

En misschien ben ik wel veel té glanzend?

Als je goed kijkt, zie je allemaal vlekken op mijn body, en ook de weerspiegeling van een plafond. Zo stom! En ik sta zo raar scheef op de foto ... Wat zullen de mensen daar niet van denken?

En er zit stof op mij, daar, bij mijn stemknoppen. Ze zullen me zo wel erg vies vinden. Misschien moet ik toch maar vragen of ze mijn foto willen verwijderen?

O jee, daar komt een prachtige houtkleurige gitaar aan! Die vinden ze vast veel mooier ...

OMG, ik kan dit niet aan!

Ik ga snel weer weg, want ik moet ook nog naar de psycholoog die mij behandelt voor mijn inferioriteitscomplex, mijn gevoel van minderwaardigheid, mijn lage zelfbeeld en mijn gebrek aan eigenwaarde.

Pfff ...

*Waar is eigenlijk de uitgang hier?*